

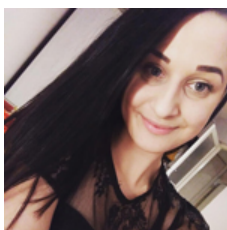
A hírek főutcája

Kezdőlap > Vásárhely >

Szuper Anya: Bálint Gabriella Szerint Egy Szuper Anya Elsősorban Érzelmileg Nyújt Biztonságot

Szuper Anya: Bálint Gabriella szerint egy szuper anya elsősorban érzelmileg nyújt biztonságot

 2019.10.12.

Pósa Tamara

A Kapcsolat Központ főigazgatója, Bálint Gabriella (52) egy fiatal felnőtt, immár 24 éves, bátor, szökímondó lány édesanyja. A Fidesz-KDNP és a Szeretem Vásárhelyt susáni képviselőjelöltjéről azonban kevesen tudják: rendkívül komoly egészségügyi kockázattal járt, hogy anyává válhasson. Gabriella és a férje családalapítás iránti vágya végül felülkerekedett a félelmeken.

Bálint Gabriella főiskolai tanulmányait követően a húszas éveiben járt akkor, amikor a gimnáziumban megismert párjával egybekötötte életét, melynek gyümölcse Kovács Emese Réka lett, aki 1995-ben látta meg a napvilágot. A 24 esztendőes hölgy ma szegedi egyetemista.

A nők többségénél általában ösztönösen jelentkeznek a házasságra és gyermekvállalásra irányuló szándék, de persze akadnak kivételek: nem mindenkinél és minden esetben van ez így. Önnél egyértelmű volt mindez?

Igen, és hiszem, hogy ezt a magam előtt meglévő példának köszönhető. A szüleim házassága ugyanis remek mintát adott, pont úgy, mint az apai és anyai nagyszüleimé. Tünetmentes, erős és határozott nők között nevelkedtem, egy nagy családban, ahol egyértelműnek és magától értetődőnek számított, hogy úgy teljes az életünk, ha utódokat: gyermekeket nevelünk. Így aztán a születésem során keletkezett egészségügyi probléma – ami a medencémet érinti – sem tántorított el attól, hogy én magam is gyermeket vállaljak. A sok kis apró kockázat mellett a legnagyobb ezzel kapcsolatosan az volt a legnagyobb veszély, hogy szerencsétlen esetben megbénulok. Ám a férjem és jómagam is hittünk abban, hogy ez nem történik, nem történhet meg velünk. És Isten hála így is lett. 1995-ben Emese Rékát épen és egészségesen hoztam a világra, mindeközben pedig én magam sem sérültem. Nem csalt meg a bennem lévő ösztön és hit!

Az imént említett egészségügyi kockázat miatt csak egy saját gyermeket vállalt, ám a hivatásából adódóan ezt követően több száz fiatal „édesanyja” lett – olyan ez, mintha a sors ajándéka lenne. Ön is így élte meg?

Minden bizonnyal nem véletlen, hogy így alakult. A főiskolai tanulmányaink utolsó évében a párommal házasságot kötöttünk, majd munkába álltunk. Hivatásom a pedagógiai pályán vette kezdetét, ahol rendszerint hátrányos helyzetben lévő gyermekek felzárkóztatását segítettem. A lányom világra jöttét követően azonban már nem az oktatásban, hanem a szociális szférában folytattam tovább a tevékenységem. Kétségtelen, hogy az ezekben a körökben megtapasztalt élmények, a látott élethelyzetek kortól, nemtől, hovatartozástól és nemzetiségtől függően formálták a személyiséget, illetve ezáltal az anyai hozzáállásom és szerepem. A hivatásom tanított meg arra, hogy – a lehetőségeinkhez mérten – egy gyermek számára a legfontosabb nem más, mint az odaadás és a törődés. Ugyanis a legtöbb, amit adhatunk, soha sem anyagiakban mérendő, hanem időben és minőségben. Azok az emberek, akikkel együtt dolgozom, a legtöbb esetben olyan hátrányos helyzetből jönnek, ahol sok esetben a pénztelenség honol. Ennek ellenére a kollégáimmal együtt mindenképpen azon vagyunk, hogy ne érezzék ennek hátrányait, árnyoldalait. Való igaz, ahogy említette: az által, hogy a Kapcsolat Központ vezetője lehetek, és ennek révén négy településen tizennyolc intézményt koordinálhatok, sok, különböző gyermek „édesanyjának” tudhatom magam. Ez pedig egyrésztől nagy öröm és büszkeség, másrészt óriási felelősség, kihívás és rengeteg munka.

Hogyan nézett ki önöknél a minőségi idő közös eltöltése?

2004 végén a férjemmel úgy döntöttünk, hogy külön folytatjuk tovább az életünket. A kilencéves Rékát innentől kezdve évekig egyedül neveltem. Mindent megtettem annak érdekében, hogy az együtt eltöltött idő hasznos és minőségi legyen, és hogy a lehető legkevesebbet érezze meg a bekövetkezett törésből. Sütöttünk, főztünk, kirándultunk, rajzoltunk, festettünk, filmeztünk, regényeket olvastunk, sőt koncertekre mentünk együtt. És ami talán a legfontosabb: nagyokat, jókat beszélgettünk, minek által hasonló értékrendet sikerült átadnom neki, amit én is kaptam odahaza. Azt hiszem az én titkom abban rejlett igazán, hogy a saját akaratomat és eszméimet nemigen erőltettem rá a lányom csendes-lázadó természetére.

Véleménye szerint milyen egy szuper anya? És ön annak tartja-e magát?

Szuper anya az az anya, aki minden körülmények között arra törekszik, hogy a gyermeke számára a legjobbat biztosítsa. Ezt pedig minden esetben az adott élethelyzet határozza meg. Hiszem, hogy az anya-gyermek kapcsolatban a minden alatt elsősorban az érzelmi biztonságot kell érteni. Mert ha az anya és a gyermek közötti kapcsolat őszinte, szeretetteljes érzelmeken alapul, akkor képesek kialakítani az elengedhetetlenül fontos bizalmi viszonyt. Életemben folyamatosan igyekeztem szuper anyának lenni, s annak ellenére, hogy immár egy fiatal felnőtt nő édesanyja vagyok, még mindig törekszem az odaadásra, ami által véleményem szerint egy anya szuperré válhat. A legfontosabbnak viszont a szülői mintát tartom, ami generációkon átível, mert amit magunkkal viszünk belőle, az tesz bennünket igazán olyaná, amilyenekké felnőtt korunkra válunk.

Hogyan képzeled el a jövőt?

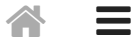
Bízom abban, hogy egészséges leszek, hogy a lassan három évtizede a város közösségeiért folytatott munkámat továbbra is ilyen örömmel és lelkesedéssel tudom majd végezni. Természetesen remélem, hogy a most hatodéves, egyetemista gyermekemet láthatom majd anyává válni, és unokázhatok is egy keveset. A mondás ugyanis úgy tartja, hogy nagyszülő-unoka kapcsolat az egy felelősségtől mentesebb, szeretetre épülő kapcsolat. Ez pedig igencsak vonzó a számomra.

Számomra a családi háttér biztosította az elmúlt közel harminc évben azt a békés, stabil közeget, amelyben nyugodtan, szívvel-lélekkel tudtam anya és nő, szociális szakember és politikus is lenni. Bár az elmúlt öt év, azt hiszem, igen kevés ahhoz, hogy politikusnak valljam magam, de törekszem arra, hogy ezen a pályán is ki tudjak teljesedni a jövőben. Úgy ezen a területen, mint a hivatásomban a társadalom tagjainak képviselője, az ő igényeik kielégítése, problémáik megoldása, illetve élethelyzeteik jobbá tétele a célom. Ehhez viszont számos édes terhet kell magamra venni, rengeteget kell dolgozni, és persze sok mindenről kell lemondani is. De minden erőfeszítést, energiabefektetést megér, ha boldog családot és elégedett közösségeket látok magam körül.

Fotó: Gémes Sándor

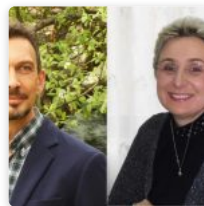
Kapcsolódó cikkek

Szuper Anya:
Galambos Kornélné szerint egy szuper anyára mindenki büszke

Bálint Gabriella: Kis Andrea és Nagy Ernő valljon színt Bangóné patkányozása miatt!

Bálint Gabriellával
tart fogadóórát
Hegedűs Zoltán

A hét embere:
Tóth-Nagy Szabina szerint anyának lenni a legszebb hivatás a világon

Szőnyi Kinga: egy nő a kisugárzásától válik igazán jó nővé

Mindennapi csodák
a Kapcsolat
Központnál

Tagged anyaság, Bálint Gabriella, nőiség, politika, szuper anya

KAPCSOLÓDÓ CIKKEK